

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 220.052 van 28 juni 2012
in de zaak A. 201.602/IX-7401**

In zake : Nele CALLEBAUT
wonend te 9300 Aalst
Lambrechtsstraat 55
waar woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Ambtenarenzaken, thans de staatssecretaris voor
Ambtenarenzaken
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Emmanuel Jacobowitz
kantoor houdend te 1160 Brussel
Tedescolaan 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 20 augustus 2011, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van het Opleidingsinstituut van de Federale Overheid (OFO) waarbij Nele Callebaut niet geslaagd wordt verklaard voor de test ter afsluiting van de gecertificeerde opleiding “Presentatietechnieken voor gevorderden”, haar ter kennis gebracht bij schrijven van 22 juni 2011.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Melissa Celis heeft een verslag opgesteld.

De verzoekster heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 juni 2012.

Staatsraad Daniël Moons heeft verslag uitgebracht.

De verzoekster en advocaat Emmanuel Jacobowitz, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Melissa Celis heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Na deel te hebben genomen aan de gecertificeerde opleiding “Presentatietechnieken voor gevorderden”, legt de verzoekster op 1 april 2011 de hierover door het OFO ingerichte test af.

3.2. Tijdens de test dient een mondelinge presentatie te worden gegeven. Elke examinandus krijgt een scenario voor de presentatie, alsook het jaarverslag van een organisatie dat alle nodige informatie bevat. Voorts moet elke deelnemer een kaart trekken waarop een kleur is vermeld die overeenstemt met de communicatiestijl die overwegend aanwezig zal zijn bij het publiek. Van de kandidaat wordt verwacht dat zijn of haar communicatiestijl tijdens de presentatie aan het publiek wordt aangepast, zoals dat werd geoefend tijdens de opleiding.

Elke deelnemer dient voorts tijdens de presentatie drie willekeurig getrokken vragen te beantwoorden die betrekking hebben op de voorbereiding van het lokaal, de logistieke elementen en de onvoorziene omstandigheden die zijn of haar presentatie kunnen verstoren.

De deelnemers aan de test worden enerzijds beoordeeld op hun antwoorden op de vragen over scenario's met betrekking tot de voorbereiding van het lokaal, de logistieke elementen en de onvoorziene omstandigheden (deel 1). Anderzijds worden zij beoordeeld op hun presentatie (deel 2) en dit op basis van de verschillende doelstellingen uit de opleiding, zoals deze blijken uit de syllabus die rond deze verschillende doelstellingen is opgebouwd.

In een afzonderlijk document wordt toegelicht hoe de puntenverdeling gebeurt voor een aantal beoordelingscriteria die betrekking hebben op een aantal doelstellingen uit deel 2 van de test. Meer bepaald wordt voor doelstelling 2 de puntenverdeling als volgt toegelicht: Voor het beoordelingscriterium “communicatiestijl” wordt een score van 15/15 toegekend wanneer 6 of meer elementen uit de lijst scenario/kleur werden toegepast (of andere pertinente elementen), een score van 10/15 wanneer 4 of meer elementen uit de lijst scenario/kleur werden toegepast (of andere pertinente elementen), een score van 5/15 wanneer 2 of meer elementen uit de lijst scenario/kleur werden toegepast (of andere pertinente elementen) en een score van 0/15 wanneer minder dan 2 elementen uit de lijst scenario/kleur werden toegepast. Voor het beoordelingscriterium “woordenschat” wordt een score van 10/10 toegekend indien men zijn woordenschat aanpast aan het publiek en het onderwerp en men maximum 3 maal een te vermijden woord heeft gebruikt uit de in dit document vermelde categorieën, een score van 6/10 indien men zijn woordenschat aanpast aan het publiek en het onderwerp en men 4 tot 7 maal een te vermijden woord heeft gebruikt uit de in dit document vermelde categorieën, een score van 3/10 indien men zijn woordenschat aanpast aan het publiek en het onderwerp en men 8 tot 10 maal een te vermijden woord heeft gebruikt uit de in dit document vermelde categorieën en een score van 0/10 indien men zijn woordenschat aanpast aan het

publiek en het onderwerp en men meer dan 10 maal een te vermijden woord heeft gebruikt uit de in dit document vermelde categorieën.

De test wordt gequoteerd op 100 punten. Om te slagen moet minstens 60 % worden behaald.

3.3. De verzoekster krijgt voor haar presentatie “scenario 4” en van haar wordt verwacht dat zij een communicatiestijl gebruikt die overeenstemt met de kleur “rood”. De opdracht omschreven in scenario 4 luidt als volgt:

“U bent een medewerker van de Nationale Loterij.

10 nieuwe medewerkers komen volgende maand onze organisatie vervoegen. Voor hen wordt een onthaaldag georganiseerd om hen in te lichten over de laatste nieuwe ontwikkeling bij de Nationale Loterij.

U bent belast met het maken van een presentatie van 10 minuten over de realisaties van onze organisatie op vlak van sponsoring en mecenaat; twee domeinen waarin de Nationale Loterij al verschillende jaren heel actief is.

U verneemt dat het profiel van de nieuwe medewerkers overwegend rood is”.

Om dat te bepalen heeft de verzoekster een rode kaart getrokken. In bijlage werd het Jaarverslag 2008 van de Nationale Loterij gevoegd.

Het profiel van voornoemde medewerkers stemt overeen met de volgende communicatiestijl te ontwikkelen door de verzoekster tijdens haar presentatie - taalgericht, resultaatgericht, met de nadruk op te voeren acties en realisaties, op te bereiken doelen, waarbij wilskracht een belangrijke rol speelt. De medewerkers zullen directief en sturend optreden en wijzen op de voordelen voor de organisatie.

Op basis van de door de 2 evaluatoren gedane observaties tijdens de door de verzoekster afgelegde test, worden haar blijkens het evaluatierooster de volgende punten toegekend:

“Deel 1: Correct antwoorden op vragen over scenario’s, bij lottrekking bepaald: voorbereiding van de zaal - logistieke elementen - onvoorziene omstandigheden:

Beoordelingscriteria	
Brengt de zaal in orde in overeenstemming met het scenario door lottrekking bepaald	3/3
Beschrijft aan de jury van het assessment de logistieke elementen (documenten, drank, enz.) die zouden moeten aanwezig zijn, in functie van het scenario door lottrekking bepaald	3/3
Past zijn presentatie aan aan de onvoorziene omstandigheden, zoals vermeld in het scenario door lottrekking bepaald	3/3
TOTAAL	9/9

Deel 2: Presentatie door de deelnemer

Doelstelling 2: Verschillende communicatiestijlen ontwikkelen en de voor- en nadelen ervan evalueren afhankelijk van de specifieke kenmerken van de doelgroepen en/of de te realiseren doelstellingen

Beoordelingscriteria	Indicatoren	Score
Communicatiestijl	Gebruikt een communicatiestijl die aangepast is aan de communicatiestijl van het publiek bij lottrekking bepaald	0/15
Woordenschat	Gebruikt een woordenschat aangepast aan de context (onderwerp, publiek) zoals beschreven in het scenario van de presentatie	3/10
Glimlach	glimlacht naar het publiek (nooit=0; 1 keer = 1; 2 keer = 2; 3 keer =3)	1/3
Stem	• Volume is aangepast aan de afstand tussen de presentator en het publiek • Correcte uitspraak • Beklemtoont de belangrijke ideeën door gepaste intonatie	1/1 1/1 1/1
Ritme	• Let op het juiste spreekritme (tussen 180 en 220 woorden per minuut) • Wisselt af in spreesnelheid	1/1 1/1
Blik	Onderhoudt regelmatig oogcontact	0/1
Verplaatsingen	• Verplaatst zich om de aandacht op de inhoud te trekken • Vermijdt ongepast heen en weer geloop • Staat niet met de rug naar het publiek	0/1 1/1 1/1
Lichaam	• Staat rechtop • Licht naar voor geleund	1/1 1/1
Benen	Stevig en vlak op de grond	1/1
Totaal Doelstelling 2		14/40

Doelstelling 3: Uw ideeën structureren tijdens de voorbereidingsfase

Beoordelingscriteria	Indicatoren	Score
Inhoud en structuur	Volgt de 6 stappen van een uiteenzetting met een inhoud aangepast aan het scenario van de presentatie: 1. Inleiding 2. Schetst de huidige stand van zaken 3. Positioneert zich tegenover het behandelde probleem of de verwachtingen van het publiek 4. Stelt zijn inbreng voor 5. Stelt zijn keuze voor 6. Besluit	3/3 2/2 0/2 0/2 0/2 3/3
Argumenten kiezen	• Gebruikt als leidraad het belangrijkste argument • Gebruikt metaforen, vertelt anekdotes of haalt herinneringen op (minstens één keer) • Citeert experts of geeft statistieken (minstens één keer) of toont iets	0/1 1/1 0/1
Vertelt een verhaal	• Bouwt spanning op rond het probleem of de verwachtingen van het publiek • Lost het probleem op of lost de verwachtingen in • Nodigt het publiek uit om te reageren op de voorgestelde oplossing	0/1 0/1 1/1
Totaal Doelstelling 3		10/20

Doelstelling 4: Beheerst de technische tools die de mogelijkheid bieden om de boodschappen trefzeker te maken en gebruikt ze weldoordacht om de doelstelling van de presentatie te realiseren

Beoordelingscriteria	Indicatoren	Score
Titels en subtitels	• Titels bevatten sleutelwoorden of 1 regel • Minimale lettergrootte is 36 • Trekt de aandacht met letters in vet, onderlijnd of kleur	1/1 1/1 0/1
Inhoudsopgave	• Bevat alleen de hoofdtitels, niet de subtitels • Gebruikt dezelfde omschrijving als in de titels	2/2 2/2
Tekst	• Maximum 6 opsommingstekens per slide • Lettergrootte: 28 of 36	1/1 1/1

	• Maximum 2 lettertypes op 1 slide en maximum 3 lettertypes in een presentatie • Trekt de aandacht op belangrijke informatie door gebruik te maken van tekst in vet, HOOFDLETTERS, onderlijnd, schaduw en kleur	1/1 0/1
Illustraties en grafieken	Gebruikt tenminste één beeld, een tabel of een grafiek die correct aansluit bij de inhoud	1/1
Totaal Doelstelling 4		10/12

Doelstelling 5: Een professionele en efficiënte presentatie geven rekening houdend met het tijdsbeheer en de verschillende verbale en non-verbale aspecten

Beoordelingscriteria	Indicatoren	Score
Stressbeheersing	Volgende elementen zijn niet aanwezig: • Het lichaam stijf als een paal • Stille, iele of trillende stem • Andere	0/1 1/1 0/1
Zichzelf ten tonele voeren, uitstralingskracht tonen	Staat op een afstand van 1,5 à 4 meter van de jury, in overeenstemming met de context van het scenario van de presentatie Vermijdt volgende houdingen: • Leunen tegen een bureau, een bord, de muur,... • Handen op de rug: “sergeant” • Armen gekruist voor de borst: “buitenwipper” • Handen op de heupen: “ruziezoeker” • Duimen in broeksriem haken: “cowboy” • Hand(en) in broekzak(ken) • Handen in elkaar gevouwen: “bidder”	0/1 1/1 0/1 1/1 1/1 1/1 0/1
Interactie met het publiek	Gebruikt minstens één keer een retorische vraag	2/2
Tijdsbeheer	Berekent zijn uiteenzetting op de vastgelegde tijd. Overschrijdt de toegestane tijd niet. Een marge van 2 minuten is toegestaan	6/6
Totaal Doelstelling 5		14/19 ”

De verzoekster realiseert een puntentotaal van 57/100 en vermits zij aldus niet de vereiste 60 % behaalt, wordt zij als niet geslaagd beoordeeld en

zulks wordt haar bij brief van 22 juni 2011 meegedeeld door de directeur-generaal van het OFO. Dit is de bestreden beslissing.

3.4. Met een schrijven van 11 juli 2011 worden aan de verzoekster nog die stukken overgemaakt die ontbraken bij de kopie van het testdossier dat zij reeds eerder bij het OFO had afgehaald.

3.5. Ter zitting deelt de verzoekster mee dat zij geslaagd is in voornoemde test naar aanleiding van een tweede deelname aan de test.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Standpunt van de partijen

4. De verwerende partij werpt een exceptie van onontvankelijkheid van het beroep op, afgeleid uit de laattijdigheid ervan. Zij voert aan dat de bestreden beslissing op 22 juni 2011 aan de verzoekster werd betekend en dat het beroep pas op 1 september 2011 -en derhalve na het verstrijken van de door artikel 4 van het algemeen procedurereglement voorziene termijn van zestig dagen- werd ingesteld.

5. De verzoekster is van oordeel dat zij haar verzoekschrift wel degelijk tijdig bij de Raad van State heeft ingediend.

Beoordeling

6. De verwerende partij gaat er ten onrechte van uit dat het voorliggend beroep tot nietigverklaring pas op 1 september 2011 bij de Raad van State werd ingediend. Het is daarentegen met een op 20 augustus 2011 ter post aangetekend verzonden verzoekschrift dat de verzoekster de vernietiging van de bestreden beslissing heeft gevorderd. Ofschoon dit verzoekschrift geen uitdrukkelijke woonplaatskeuze bevatte en het vereiste aantal eensluidend verklaarde afschriften ontbraken, dient het verzoekschrift overeenkomstig

artikel 3bis, derde lid, van het algemeen procedurereglement, geacht te worden te zijn ingediend op 20 augustus 2011 nu de verzoekster binnen de daartoe voorziene termijn van 15 dagen na ontvangst van de brief uitgaande van de hoofdgriffier -op 31 augustus 2011- haar verzoekschrift heeft geregulariseerd.

De exceptie van onontvankelijkheid van het beroep wordt verworpen.

V. Onderzoek van het enig middel

Vooraf

7. Het verzoekschrift bestaat uit een lange uiteenzetting waarin de verzoekster diverse “slordigheden, onregelmatigheden en procedurefouten” aanklaagt die zich tijdens de test en de opleiding hebben voorgedaan. De verwerende partij heeft in die uiteenzetting zes middelen ontwaard en haar verweer in die zin opgebouwd. De auditeur-verslaggever is van oordeel dat dit neerkomt op een oneigenlijke interpretatie van het verzoekschrift en heeft haar verslag opgesteld vanuit het oogpunt dat het verzoekschrift slechts uit een enig middel bestaat. Deze opvatting, die door de partijen nadien niet is bestreden, wordt voor het onderzoek van het beroep bijgevalen.

Standpunt van de partijen

8. De verzoekster voert in een enig middel de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het verbod op willekeur en van de artikelen 2.1., 2.2., 2.3., 4.3., 5.2., 5.5., 6.2. en 6.3. van de Bepalingen van 24 april 2009 met betrekking tot de organisatie van de gecertificeerde opleidingen, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 4 mei 2009 (hierna: de Bepalingen met betrekking tot de organisatie van de gecertificeerde opleidingen). Zij adstrueert het middel als volgt:

- De deelnemers aan de test werden in strijd met artikel 4.3. van de Bepalingen met betrekking tot de organisatie van de gecertificeerde opleidingen niet tijdens de opleiding in kennis gesteld van de puntenverdeling van de test, waardoor een adequate voorbereiding onmogelijk was. Uit het na de kennisgeving van haar resultaat ontvangen overzicht van de puntenverdeling blijkt dat tijdens de test veel meer zaken werden geëvalueerd dan tijdens de opleiding aan bod zijn gekomen en indien de verzoekster op voorhand de exacte criteria en de precieze quoterings voor elk aspect zou hebben ontvangen, had zij zich veel beter, doelgerichter en adequater kunnen voorbereiden. De evaluatiecriteria werden tijdens de opleiding niet in detail doorgenomen en er werd nooit een oefening zoals tijdens de test gegeven. De opleiding is dan ook niet in overeenstemming met de test en er is zowel sprake van onduidelijke en subjectief opgestelde criteria bij de puntenverdeling van de test alsook van een subjectieve, willekeurige en ongemotiveerd uitgevoerde quoterings.
- Het OFO heeft zich in strijd met artikel 2.1. van de Bepalingen met betrekking tot de organisatie van de gecertificeerde opleidingen na het meedelen van de resultaten niet bereidwillig opgesteld om toelichting te verschaffen omtrent verzoeksters resultaat en om noodzakelijke documenten ter beschikking te stellen. Dit gebrek aan transparantie om aanvullende en relevante gegevens te verstrekken maakt het onmogelijk individuele resultaten in een meer algemene en meerjarige context te plaatsen.
- In strijd met het verbod op willekeur en met het zorgvuldigheidsbeginsel zijn de quoterings willekeurig gebeurd en niet gebaseerd op de realiteit. Bovendien worden op verzoeksters evaluatieblad enkel punten vermeld zonder dat opmerkingen worden gegeven, terwijl dit bij andere kandidaten wel het geval is. Op volgende vlakken zijn de haar toegekende punten volkomen onterecht: Wat betreft doelstelling 2 is bij het beoordelingscriterium “glimlach” volkomen onterecht slechts 1 punt toegekend nu zij tijdens de presentatie veel meer dan drie keer heeft geglimlacht zodat haar 3 punten dienden te worden toegekend. Bij het beoordelingscriterium “regelmatig oogcontact” zijn volkomen onterecht geen punten toegekend nu zij tijdens haar presentaties -en ook tijdens de test- steeds oogcontact zocht met het publiek zodat ook hier de maximale quoterings moest

worden gegeven. Overigens waren de beide juryleden de ganse tijd aan het noteren, waardoor ze verschillende glimlachen en oogcontacten hebben gemist en de vraag rijst dan ook hoe de quoterings voor voornoemde beoordelingscriteria kon worden toegekend. Voor het beoordelingscriterium “communicatiestijl” is ten onrechte een 0 toegekend en het OFO heeft bovendien geweigerd om uitleg over deze score te verschaffen. Ook de punten bij doelstelling 3 zijn onterecht en zulks kan -indien gevraagd- gemotiveerd worden. Ten slotte zijn ook de quoterings voor doelstelling 5 eigenaardig. Zo blijkt uit haar quoterings voor “lichaam, benen, enz.” onder doelstelling 2 dat de quoterings voor het criterium “stressbeheersing” niet klopt en het is niet duidelijk wat verstaan moet worden onder “andere”. Ook de 0-quoterings voor het criterium “afstand tot de jury” is verbazingwekkend, aangezien zij uitstekend gepositioneerd stond en tevens dynamisch was.

- Het OFO dient overeenkomstig artikel 5.2. van de Bepalingen met betrekking tot de organisatie van de gecertificeerde opleidingen anomalieën of quoterings na te gaan indien zou blijken dat deze willekeurig zouden zijn ingevuld. Het standaardantwoord van het OFO nadat de verzoekster op bepaalde anomalieën heeft gewezen, wekt de indruk dat deze niet werden onderzocht, hetgeen vragen doet rijzen bij het professionalisme van het OFO en het lijkt er dan ook op dat in strijd met de artikelen 2.2. en 2.3. van de Bepalingen met betrekking tot de organisatie van de gecertificeerde opleidingen niet het nodige werd gedaan om de kwaliteitscriteria van de opleiding en test te verzekeren. Ook de betrouwbaarheid en validiteit van de opleiding, zoals bepaald in de artikelen 5.2. en 5.5. van de Bepalingen met betrekking tot de organisatie van de gecertificeerde opleidingen en indirect ook de toegekende cijfers voor de test zijn twijfelachtig.
- In het individueel dossier dat de verzoekster in toepassing van artikel 6.2. van de Bepalingen met betrekking tot de organisatie van de gecertificeerde opleidingen heeft opgevraagd, ontbraken de documenten die betrekking hebben op “de correcte antwoorden voor meerkeuzevragen, correctierooster of typeantwoorden voor andere testvormen” ofschoon deze overeenkomstig artikel 6.3. van de voornoemde Bepalingen verplicht deel uitmaken van het individueel dossier. De

betrokken documenten werden pas meer dan twee weken later opgestuurd, wat nogmaals het gebrek aan professionalisme van het OFO aantoont.

- Er werden op de test meerdere cases gebruikt terwijl het logisch zou zijn dat iedereen dezelfde case krijgt om op die manier te vermijden dat de ene case gemakkelijker is dan de andere.
- Binnen verzoeksters huidige functie geeft zij veel presentaties en zij krijgt hierover steeds goede feedback. Ofschoon dit niet rechtstreeks gelinkt is aan de test -die een momentopname is- blijkt hieruit dat zij de nodige ervaring en kennis heeft om alles tot een goed einde te brengen en dat zij de zenuwen onder controle weet te houden.

9. De verwerende partij beantwoordt deze grieven als volgt:

- Artikel 4.3. van de Bepalingen met betrekking tot de organisatie van de gecertificeerde opleidingen heeft enkel betrekking op testen die uit verschillende testvormen bestaan en in voorkomend geval wordt bij het begin van de opleiding aangegeven wat het gewicht van elk onderdeel van de test zal zijn. Te dezen bestond de test, zoals vermeld op het in de syllabus opgenomen informatieblad, louter uit een assessment en tijdens de opleiding hebben de opleiders mondeling meer uitleg gegeven over het praktische verloop van de test. Een puntenverdeling kan niet worden meegedeeld zonder reeds de specifieke criteria te onthullen die bij de evaluatie door de examinatoren worden gehanteerd. De test had enkel en alleen betrekking op de tijdens de opleiding behandelde leerstof zoals vermeld in het opleidingsprogramma dat de deelnemers op de eerste opleidingsdag hebben ontvangen en de informatie die noodzakelijk was voor het voorbereiden van de test kon in de syllabus worden teruggevonden. Bij het opstellen van de test hanteert het OFO een specificatietabel om er zeker van te zijn dat de test betrekking heeft op de geziene materie en niets meer. Tijdens de opleiding werd wel degelijk een oefening gegeven die gelijkaardig was aan de opdracht van de test en het geheel van de vaardigheden, noodzakelijk voor het slagen voor de oefening en dus ook voor de test, werd tijdens de opleiding behandeld. De opleiders hebben voorts bijkomende informatie verschaft over de test, zoals de voorbereidingstijd en het verloop van de test. Het correctierooster met de

evaluatiecriteria en de puntenverdeling wordt overigens voor geen enkele certificeringstest van het OFO meegedeeld aan de deelnemers. De criteria en de puntenverdeling tussen de verschillende opleidingsdoelen heeft het voorwerp uitgemaakt van een grondige studie van docimologen, die daarvoor een specificatietabel gebruiken die ertoe strekt zich ervan te verzekeren dat de test de tijdens de opleiding behandelde materie dekt, dat de test het mogelijk maakt om te verifiëren of de doelstellingen bereikt zijn en dat de vragen in verband staan met het type opleiding. Het opstellen van de test aan de hand van de specificatietabel maakt het dus mogelijk om te verifiëren in welke mate de test representatief en passend is, gelet op de voorafgaande gevolgde opleiding. De quoterings van de twee assessoren wordt genoteerd op het evaluatierooster, waarna de assessoren overleg plegen en een gemeenschappelijke beslissing nemen. Er kan dan ook niet beweerd worden dat de quoterings arbitrair is en te dezen kan in de twee observatieroosters bovendien worden gelezen dat er geen afwijking in de quoterings van de verzoekster bestaat.

- De verzoekster heeft een kopie ontvangen van haar dossier dat de instructies voor de test, het scenario van de te behandelen case, haar powerpoint-presentatie, de drie gestelde theorievragen, de correcte antwoorden op de theorievragen en het evaluatierooster met de door haar behaalde punten bevat en zij kan dan ook bezwaarlijk een gebrek aan transparantie aanklagen. Het ontbreken van commentaar op het evaluatierooster betekent niet dat de quoterings subjectief zou zijn. De quoterings van beide assessoren was in het geval van de verzoekster identiek, waardoor er unanimiteit bestond omtrent verzoeksters prestatie. Voorts heeft het OFO op de vragen van de verzoekster geantwoord zodat geen gebrek aan medewerking kan worden verweten en in dat verband wordt nog gewezen op de omstandigheid dat er geen interne beroepsprocedure bij het OFO bestaat en dat de deelnemers aan gecertificeerde opleidingen enkel toegang krijgen tot hun persoonlijk dossier.
- Wat de toegekende punten voor de beoordelingscriteria “glimlach” en “regelmatig oogcontact” betreft komt het de Raad van State niet toe om uitspraak te doen over de correctheid van de houding van de verzoekster tijdens de test, noch om zijn oordeel in de plaats te stellen van dat van de overheid. Enkel een

manifeste beoordelingsfout kan gesanctioneerd worden en de verzoekster toont niet aan dat een dergelijke manifeste beoordelingsfout werd gemaakt. Ook het beoordelingscriterium “communicatiestijl” heeft betrekking op feitelijkheden die moeilijk door de Raad van State kunnen worden nagekeken en de verzoekster maakt niet aannemelijk dat een manifeste beoordelingsfout werd gemaakt. Met betrekking tot de motivering van de 0-score voor dit beoordelingscriterium volstaat het toegekend punt als motivering nu een administratieve overheid er niet toe gehouden is de motieven van haar beslissingen formeel te vermelden. In haar kritiek op de haar toegekende punten voor doelstelling 3 en de beoordelingscriteria “stressbeheersing” en “afstand tot de jury” uit doelstelling 5 laat de verzoekster na aan te geven welke beginselen geschonden zouden zijn en op welke wijze dit is gebeurd zodat die onderdelen van het middel niet ontvankelijk zijn. Wat de puntentoekenning voor de beoordelingscriteria “stressbeheersing” en “afstand tot de jury” betreft, brengt de verzoekster bovendien geen enkel bewijs van haar beweringen bij.

10. De verzoekster repliceert:

- De test bestond wel degelijk uit verschillende testvormen te weten enerzijds de drie theoretische vragen (“Deel 1” in het evaluatioerooster) en anderzijds de eigenlijke mondelinge presentatie (“Deel 2” in het evaluatioerooster). Aan deze onderverdeling is een puntenverdeling verbonden -maximaal 9 punten voor “Deel 1”- en dit diende overeenkomstig artikel 4.3. van de Bepalingen met betrekking tot de organisatie van de gecertificeerde opleidingen vooraf aan de deelnemers van de test te worden meegedeeld. Dit sluit ook aan bij artikel 2.1. van de voornoemde Bepalingen waarin transparantie als één van de principes voor de opleidingen en de testen wordt vooropgesteld. Indien de puntenverdeling op voorhand was meegedeeld, had zij zich beter op de test kunnen voorbereiden door meer aandacht te besteden aan de onderdelen waaraan meer punten werden toegekend en was zij zeker geslaagd. Bovendien blijkt noch uit de Bepalingen met betrekking tot de organisatie van de gecertificeerde opleidingen, noch uit het koninklijk besluit van 29 augustus 2009 betreffende de gecertificeerde opleidingen, dat de verdeling van de punten enkel moet worden meegedeeld bij

testen die uit verschillende testvormen bestaan. Voorts is de tijdens de opleiding gemaakte oefening niet gelijkaardig aan de opdracht van de test en nu de verwerende partij zulks niet bewijst, moet met deze bewering geen rekening worden gehouden.

- Er waren meerdere contacten met het OFO nodig alvorens de documenten uit haar persoonlijk dossier werden verstrekt. Op 24 juni 2011 is schriftelijk gevraagd haar testdossier te mogen inzien en toen de documenten werden opgehaald, werd slechts een deel meegegeven. Pas op 11 juli 2011 mocht zij nog een deel van de antwoorden op de test ontvangen en er wordt nog steeds gewacht op een antwoord op de vraag die zij bij de afhaling van haar testdossier heeft gesteld en in haar klachtenbrief aan het OFO heeft herhaald. Daarbij komt nog dat de looptijd voor het indienen van een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State al een aanvang neemt op het ogenblik dat haar resultaat ter kennis wordt gebracht en door belangrijke documenten niet of laattijdig te verzenden ontnemt het OFO de verzoekster tijd, wat een rechtstreekse invloed heeft op de voorbereiding van het verzoekschrift. Nu het OFO een opleidingsinstituut is, is het bovendien bijzonder merkwaardig dat er geen feedback over de test kan worden verkregen.
- Uit het docimologisch onderzoek kan worden afgeleid dat met betrekking tot het beoordelingscriterium “communicatiestijl” een verschil bestaat van meer dan 20 % in de resultaten behaald door de Franstaligen versus de resultaten behaald door de Nederlandstaligen en dit kan verklaard worden doordat de opleider tijdens de opleiding nooit een gelijkaardige oefening om een bepaalde communicatiestijl toe te passen heeft gegeven en doordat dit criterium door de Nederlandstalige jury strenger werd gequoteerd. Vermits dit criterium op 15 punten stond en zij 0/15 hiervoor scoorde, heeft dit haar slaagkansen beïnvloed. Wegens de talrijke klachten van cursisten bij het OFO betreffende dit beoordelingscriterium hebben de lesgevers tijdens de volgende opleidingen benadrukt dat de powerpoint-presentatie volledig in functie van de communicatiestijl gemaakt moet worden en ook de syllabus werd recent op dit onderdeel -en overigens ook op andere onderdelen- grondig aangepast, wat bewijst dat de door haar gevolgde opleiding en afgelegde test niet betrouwbaar

waren en geen correcte afspiegeling vormden van de geziene leerstof die tijdens de test bewezen moest worden. Ook voor wat het beoordelingscriterium “woordenschat” betreft wijst het verschil in de resultaten van beide taalgroepen op de strengere beoordeling van de Nederlandstalige deelnemers en ook hierdoor is haar resultaat nadelig beïnvloed.

- Er is wel degelijk sprake van manifeste beoordelingsfouten bij de toekenning van haar punten. Voor het beoordelingscriterium “communicatiestijl” bij doelstelling 2 werd een score van 0/15 toegekend terwijl in de observatieformulieren van de juryleden wel degelijk voldoende kenmerken van de “rode” kleur neergeschreven staan om haar een score van minimum 5/15 op te leveren: haar communicatiestijl was taak- en resultaatgericht, de ik-vorm werd doorheen de ganse presentatie gebruikt en er werd gewezen op realisatie en concrete acties en geargumenteed over feiten, niet over emoties, hetgeen allemaal kenmerken van de rode kleur zijn. Voor het beoordelingscriterium “woordenschat” werd een score van 3/10 toegekend, terwijl dit minimum 6/10 had moeten zijn. Wat doelstelling 3 betreft moet haar minimum 17/20 worden toegekend, aangezien zij inbreng en keuze voorstelde, zich positioneerde tegenover het behandelde probleem en zij spanning opbouwde. Wat het beoordelingscriterium “afstand tot de jury” betreft, is het volstrekt onjuist dat zij niet op een afstand van 1,5 tot 4 meter zou hebben gestaan anders zou zij immers de pc -die op een tafel was geplaatst op 1,5 tot 4 meter van de jury- niet hebben kunnen bedienen. Wat de beoordelingscriteria “glimlach”, “regelmatig oogcontact” en “stressbeheersing” betreft volhardt zij in haar argumentatie zoals uiteengezet in het inleidend verzoekschrift.
- Uit het voorgaande blijkt bovendien ook een schending van de gelijke behandeling, nu aan anderen wel punten werden toegekend voor onder meer “oogcontact”; van het zorgvuldigheidsbeginsel, nu de motivering voor de gegeven punten ontbreekt; van het redelijkheidsbeginsel en van het algemeen beginsel van behoorlijk proces, hoor en wederhoor.
- Het gelijkheidsbeginsel is voorts ook geschonden doordat voor de test verschillende cases werden gebruikt die niet evenwaardig in moeilijkheidsgraad waren, hetgeen kan worden afgeleid uit een vergelijking van de slaagpercentages

en de tekst van de deelnemers van haar opleidingsgroep. Het OFO toont niet aan hoe op voorhand werd geëvalueerd dat de verschillende cases gelijkwaardig waren en evenmin dat een studie gemaakt zou zijn over de invloed van de verschillende cases op de slaagkansen van de deelnemers. De verzoekster kreeg tijdens de test de moeilijkste case voorgeschoteld.

11. In haar laatste memorie maakt de verzoekster nog volgende opmerkingen bij haar middel:

- Het niet-meedelen van de puntenverdeling tussen het eerste en het tweede deel van de test heeft wel degelijk een invloed gehad op haar resultaat. Indien zij op de hoogte was dat deel 1 slechts op 9 punten stond, had ze tijdens het studeren meer aandacht kunnen besteden aan de andere onderdelen.
- Het OFO heeft bepaalde documenten laattijdig overgemaakt zodat ze minder tijd had om het verzoekschrift op te stellen en bepaalde informatie heeft zij pas vernomen na het indienen van het verzoekschrift, zo heeft bijvoorbeeld een rondvraag bij andere deelnemers aan het licht gebracht dat er tijdens de test cases gebruikt werden met een verschillende moeilijkheidsgraad. Het verschil in moeilijkheidsgraad kan aangetoond worden aan de hand van de slaagpercentages van alle deelnemers, maar het OFO weigert om deze informatie te verstrekken omdat hiermee juist de schending van het gelijkheidsbeginsel wordt aangetoond.
- Voor de beoordelingscriteria “glimlach” en “oogcontact” moest wel degelijk de maximumscore worden toegekend. De manifeste beoordelingsfout van de juryleden wordt bewezen door de omstandigheid dat zij tijdens de presentatie constant aan het noteren waren en dus het glimlachen en het oogcontact niet correct hebben kunnen vaststellen. In dat verband wordt de Raad van State uitgenodigd om een simulatie van het examen mee te maken zodat kan worden vastgesteld dat door het constante schrijven van de juryleden een correcte beoordeling van de criteria “glimlach” en “oogcontact” niet mogelijk is. Voor het beoordelingscriterium “communicatiestijl” blijkt uit de observatieroosters van de juryleden dat wel degelijk voldoende elementen vermeld werden om haar een score van minimum 5/15 op te leveren en bovendien geeft de verwerende partij toe dat niet alle motiveringen werden neergeschreven en het is dus wellicht zo dat

“rode” elementen werden gebruikt tijdens de presentatie, zonder dat deze werden genoteerd. De kleurencodes zijn in de cursus niet uitgebreid aan bod gekomen. De cursus werd overigens niet aan de hand van de syllabus, maar aan de hand van slides gedoceerd en op basis van de syllabus kan dus niet geoordeeld worden of een bepaald element belangrijk is of niet. De syllabus werd voor de volgende opleidingen op verschillende vlakken -waaronder de punten die worden aangehaald in het kader van het onderhavig beroep- aangepast en dit bewijst dat het OFO erkent hierbij fouten te hebben gemaakt. De argumentatie aangaande het beoordelingscriterium “woordenschat” en de derde doelstelling -die voor het eerst in de memorie van wederantwoord werd ontwikkeld- is wel degelijk ontvankelijk nu deze elementen pas konden worden aangevoerd na het inzien van de bij de memorie van antwoord gevoegde bijlagen. De toekenning van de score voor het beoordelingscriterium “afstand tot de jury” schendt het zorgvuldigheidsbeginsel nu de verzoekster wel degelijk op de juiste afstand stond, zo niet had zij de pc niet kunnen bedienen, en de Raad van State wordt uitgenodigd om de juryleden hieromtrent te bevragen.

Beoordeling

12. Nog daargelaten de vraag of de door de verzoekster afgelegde test al dan niet uit verschillende testvormen bestaat en, zo deze test slechts uit één enkele testvorm bestaat of dan ook de verdeling van de punten tijdens de opleiding had moeten worden meegedeeld, wordt vastgesteld dat de verzoekster niet aannemelijk maakt dat het niet-meedelen van de puntenverdeling haar een rechtstreeks nadeel zou hebben toegebracht, in die zin dat dit haar resultaat voor deze test zou hebben beïnvloed. In de mate haar niet zou zijn meegedeeld dat tevens een aantal open vragen dienden te worden beantwoord (deel 1 van de test) en op hoeveel punten dit onderdeel zou worden gequoteerd, kan niet worden ingezien in welke mate dit haar zou hebben benadeeld, nu zij op dit onderdeel van de test de maximumscore van 9/9 heeft behaald. Voorts bewijst de verzoekster niet dat zij zich door het niet-meedelen van de verdeling van de punten niet adequaat heeft kunnen voorbereiden voor de test. Uit het administratief dossier blijkt

namelijk dat zij aan de hand van een in de syllabus opgenomen informatieblad werd ingelicht over het gegeven dat de test zou bestaan uit een mondelinge presentatie. De voorziene testvorm werd haar in overeenstemming met artikel 4.3. van de Bepalingen met betrekking tot de organisatie van de gecertificeerde opleidingen aldus wel degelijk meegedeeld. Uit een vergelijking van het evaluatierooster met de syllabus blijkt voorts dat de deelnemers van deze opleiding werden beoordeeld op basis van de doelstellingen en beoordelingscriteria die uitdrukkelijk in de syllabus -en dus tijdens de opleiding- aan bod zijn gekomen. Bij de voorbereiding van de test wist de verzoekster, of behoorde zij althans te weten, dat zij aan de hand van de in de syllabus opgenomen doelstellingen en criteria kon worden beoordeeld. Dat tijdens de test bepaalde criteria zwaarder zouden doorwegen dan andere doordat deze op meer punten werden gequoteerd, doet geen afbreuk aan het gegeven dat de verzoekster zich op basis van de in de syllabus aangereikte informatie wel degelijk adequaat heeft kunnen voorbereiden voor de test en zij bij haar mondelinge presentatie rekening diende te houden met alle in de syllabus opgenomen doelstellingen en criteria, die haar in staat moesten stellen voor deze test een resultaat te behalen waardoor zij geslaagd zou zijn voor de test.

13. In de mate dat de verzoekster de wijze bekritiseert waarop haar na de kennisgeving van haar resultaat door het OFO documenten uit haar testdossier werden bezorgd of net niet of laattijdig werden bezorgd, heeft die kritiek betrekking op de wijze waarop het inzagerecht door het OFO wordt georganiseerd. Dit is echter een van de beslissingen betreffende het al dan niet geslaagd verklaren van de verzoekster afgescheiden beslissing, waartegen de verzoekster kan opkomen volgens de specifieke door artikel 8, § 2, van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur voorgeschreven procedure en een eventuele onregelmatigheid met betrekking tot dit inzagerecht heeft geen invloed op de wettigheid van de thans bestreden beslissing. Bovendien blijkt uit de bijlagen die door de verzoekster bij haar verzoekschrift werden gevoegd dat haar de in artikel 6.3. van de Bepalingen met betrekking tot de organisatie van de gecertificeerde opleidingen vermelde stukken, effectief en tijdig -dus nog vooraleer de verzoekster haar verzoekschrift bij de Raad van State heeft ingediend-

werden bezorgd. Meer bepaald blijkt dat zij een kopie heeft ontvangen van de instructies in verband met de test, van het scenario van de te behandelen case en de gestelde theorievragen, van haar puntenblad, van haar powerpoint-presentatie, van de correcte antwoorden op de theorievragen en het evaluatierooster met de door de verzoekster behaalde punten, alsook van een toelichting van de puntenverdeling bij een aantal beoordelingscriteria.

14. De verzoekster klaagt zich voorts over het gebrek aan feedback door het OFO na de kennisgeving van haar resultaat, wat volgens haar blijkt uit het feit dat de door haar aan het OFO gemaakte opmerkingen niet werden onderzocht en slechts via een standaardantwoord op de door haar gestelde vragen werd gereageerd. Een mogelijke onregelmatigheid in dit verband kan evenwel evenmin tot de vernietiging van de bestreden beslissing leiden nu een dergelijke onwettigheid zou kleven aan handelingen die zich hebben voorgedaan nadat de bestreden beslissing werd genomen en die er geen invloed op hebben. Bovendien bestaat er bij het OFO voor de deelnemers aan een gecertificeerde opleiding en de daarbijhorende afsluitende test slechts de mogelijkheid om opmerkingen over de opleiding en de test mee te delen waar het OFO in de toekomst rekening mee kan houden. De bedoeling van het formuleren van dergelijke opmerkingen is enkel het OFO in staat te stellen om toekomstige opleidingen te verbeteren. Het is geen in de reglementering voorziene beroepsmogelijkheid tegen het testresultaat, en dus geen georganiseerd administratief beroep, maar het kan hooguit worden beschouwd als een willig beroep waarop het bestuur niet moet antwoorden en dat de beroepstermijn voor de Raad van State niet schorst of stuit.

15. In de mate dat de verzoekster kritiek uitoefent op de haar toegekende punten en op de beoordeling van haar prestatie tijdens de test, dient er met de verwerende partij op gewezen te worden dat het de Raad van State niet toekomt zich in de plaats te stellen van het bestuur bij het evalueren van testonderdelen en zich aldus een oordeel te vormen over de examenprestatie van de deelnemer. Ter zake kan en mag de Raad van State enkel een marginaal toetsingsrecht uitoefenen. Hij kan slechts tot vernietiging van een voor een examen

gegeven beoordeling overgaan indien de wijze waarop de verwerende partij de deelnemer heeft beoordeeld kennelijk onredelijk is en zou doen blijken van een kennelijke beoordelingsfout. De Raad van State is met andere woorden geen beroepsinstantie om in de plaats van de examinatoren examens opnieuw te verbeteren en punten toe te kennen. De deskundigheid van de examinatoren moet in beginsel aangenomen worden en deze veronderstelde deskundigheid biedt normaliter de nodige waarborgen tegen onredelijke beoordelingen. Het komt dan ook op de eerste plaats aan de verzoekster toe om die deskundigheid op geloofwaardige wijze aan het wankelen te brengen. Dit betekent dat het enkel de bedoeling kan zijn dat de Raad van State aan de hand van de door de verzoekster uitgebrachte kritiek nagaat of haar examenprestatie met de vereiste zorgvuldigheid werd beoordeeld.

16. Te dezen blijkt met betrekking tot het tweede deel van de test -de mondelinge presentatie door de verzoekster- uit het administratief dossier dat de aan de verzoekster toegekende scores voor de verschillende beoordelingscriteria werden toegekend op basis van de observaties van twee evaluatoren die, onafhankelijk van elkaar, de verzoekster hebben geobserveerd en beoordeeld. Beide evaluatoren hebben in eerste instantie elk afzonderlijk hun bevindingen neergeschreven in twee verschillende observatieroosters en op basis van deze beoordelingen werd uiteindelijk per beoordelingscriterium één enkele score toegekend, die is opgenomen in het evaluatierooster .

17. Wat de specifieke door de verzoekster bekritiseerde beoordelingscriteria betreft, dient vooreerst te worden vastgesteld dat de evaluatoren onafhankelijk van elkaar steeds tot dezelfde bevindingen zijn gekomen. In de twee observatieroosters werden door de twee evaluatoren steeds dezelfde vaststellingen gedaan en werd door hen steeds eenzelfde beoordeling gegeven, die dan ook de uiteindelijke in het evaluatierooster opgenomen score kan verantwoorden.

18. Meer in het bijzonder wat het door de verzoekster bekritiseerde beoordelingscriterium “glimlach” onder doelstelling 2 betreft, werd door beide evaluatoren omcirkeld dat de verzoekster slechts éénmaal naar het publiek heeft geglimlacht en werd haar hiervoor derhalve een score van 1/3 toegekend. Om de maximumscore van 3/3 te behalen diende de deelnemer immers minstens drie maal naar het publiek te hebben geglimlacht. Het beoordelingscriterium “blik (onderhoudt regelmatig oogcontact)” onder deze doelstelling 2 werd door beide evaluatoren beoordeeld met een “-“ teken en er werd haar hiervoor uiteindelijk een score van 0/1 toegekend. Het gegeven dat beide evaluatoren tijdens verzoeksters mondelinge presentatie de ganse tijd aan het noteren waren, zoals de verzoekster beweert, wijst erop dat zij de door hen gedane vaststellingen neerschreven, zoals ook blijkt uit de twee observatieroosters die bij het administratief dossier zijn gevoegd. Dit betekent evenwel niet dat de gedane vaststellingen niet correct zouden zijn, minstens toont de verzoekster dit niet aan. In dat verband wordt er voorts ook op gewezen dat de voornoemde beoordelingscriteria (“glimlach” en “blik”) allebei elementen zijn die expliciet in de syllabus aan bod zijn gekomen (blz. 20-23 en 48-49). Wat het beoordelingscriterium “communicatiestijl” onder doelstelling 2 betreft, blijkt uit de twee observatieroosters dat de verzoekster een communicatiestijl van de “rode” kleur diende te hanteren en dat dit criterium door beide evaluatoren werd beoordeeld met een “- -“ teken, wat erop wijst dat de verzoekster minder dan twee elementen van deze kleur heeft toegepast. Zoals ook blijkt uit het document “puntenverdeling”, leidt dit tot een score van 0/15, score die uiteindelijk ook effectief aan de verzoekster werd toegekend. In haar inleidend verzoekschrift tracht de verzoekster geenszins aan te tonen dat zij tijdens haar mondelinge presentatie wel degelijk meer elementen van de “rode” kleur heeft toegepast, waardoor haar score van 0/15 volkomen onterecht zou zijn toegekend. Het is slechts in haar memorie van wederantwoord dat zij zulks beweert. In de mate dat dit argument nog ontvankelijk kan worden aangevoerd in de memorie van wederantwoord, dient te worden opgemerkt dat het gaat om loutere beweringen, waarbij de Raad van State dient uit te gaan van de deskundigheid van de evaluatoren om een dergelijke score toe te kennen. Er is immers geen reden om te twifelen aan de appreciatiebevoegdheid van de evaluatoren wat de toegekende

scores betreft. In tegenstelling tot wat de verzoekster nog voorhoudt in haar memorie van wederantwoord en laatste memorie, blijkt uit geen van beide observatieroosters, noch uit het evaluatierooster, dat de evaluatoren voldoende gehanteerde kenmerken van de “rode” kleur hebben neergeschreven die haar een score van 5/15 zou hebben moeten opleveren. Ook met betrekking tot dit beoordelingscriterium, dient te worden vastgesteld dat dit ruim aan bod is gekomen in de syllabus (blz. 24-29), zodat de verzoekster aan de hand daarvan reeds wist of minstens behoorde te weten dat het om een belangrijk element ging waar zij tijdens haar mondelinge presentatie de nodige aandacht aan diende te besteden. Zij slaagt er dan ook niet in hard te maken dat haar resultaat werd beïnvloed doordat tijdens de opleiding niet een gelijkaardige oefening die betrekking heeft op dit beoordelingscriterium werd gegeven. Wat het beoordelingscriterium “woordenschat” onder doelstelling 2 betreft, bekritiseert de verzoekster de haar toegekende score hiervoor slechts voor het eerst in haar memorie van wederantwoord. Zij kan dit echter niet meer op ontvankelijke wijze doen, daar zij een dergelijke kritiek reeds in haar inleidend verzoekschrift had kunnen uiteenzetten.

Wat de haar toegekende score van 10/20 voor doelstelling 3 betreft, tracht de verzoekster op basis van de in haar memorie van wederantwoord aangehaalde argumenten aan te tonen dat deze score onterecht werd toegekend. Nu zij ook deze argumenten in haar inleidend verzoekschrift had kunnen aanhalen, kunnen deze niet voor het eerst op ontvankelijke wijze worden aangevoerd in haar memorie van wederantwoord.

Wat de kritiek van de verzoekster betreft op de haar toegekende beoordeling voor de beoordelingscriteria “stressbeheersing” en “afstand tot de jury” onder doelstelling 5, is de verwerende partij van oordeel dat de verzoekster nalaat uiteen te zetten welke rechtsbeginselen zij geschonden acht en op welke wijze zij deze beginselen geschonden acht. In haar enig middel voert de verzoekster echter de schending aan van, onder meer het zorgvuldigheidsbeginsel en wat de voornoemde criteria betreft tracht zij bovendien aan te tonen dat zij

hiervoor niet met de vereiste zorgvuldigheid beoordeeld werd. De door de verwerende partij opgeworpen exceptie kan dan ook niet worden aangenomen.

De verzoekster betwist de haar toegekende scores voor het beoordelingscriterium “stressbeheersing”. Uit het evaluatierooster blijkt dat haar hiervoor een score van 1/3 werd toegekend; meer in het bijzonder kreeg zij 0/1 voor het element “Het lichaam stijf als een paal”, 1/1 voor het element “Stille, iele of trillende stem” en 0/1 voor “Andere”. Uit de beide observatieroosters blijkt dat de twee evaluatoren met betrekking tot het element “Het lichaam stijf als een paal” allebei het “-“ teken hebben aangeduid, zodat dit redelijkerwijze enkel tot een score van 0/1 kan leiden. Ook met betrekking tot het element “andere” hebben zij allebei het “-“ teken aangeduid, en hebben zij daarbij allebei daarenboven de opmerking “prutsen” gemaakt. Op basis van een dergelijke eensluidende beoordeling voor laatstgenoemd element zijn zij dan ook redelijkerwijze tot de finale beoordeling van 0/1 gekomen. Voor zover de verzoekster opmerkt dat niet duidelijk is wat onder het element “Andere” dient te worden begrepen, is het niet onredelijk dat de evaluatoren verschillende “andere” elementen kunnen hebben opgemerkt waaruit de stress zou blijken die de deelnemster had tijdens haar mondelinge presentatie. Het getuigt van de nodige zorgvuldigheid vanwege de evaluatoren dat zij alle elementen waardoor deze stress bij de deelnemer tot uiting komt, meenemen in hun beoordeling. Voor zover de verzoekster opmerkt dat de toegekende scores voor het beoordelingscriterium “stressbeheersing” niet stroken met de beoordeling die haar werd gegeven voor de beoordelingscriteria “lichaam” en “benen” onder doelstelling 2, dient te worden opgemerkt dat de laatstgenoemde criteria in een andere context werden beoordeeld dan het beoordelingscriterium “stressbeheersing” waardoor er door de evaluatoren logischerwijze op andere elementen werd gelet bij het beoordelen van de criteria onder doelstelling 2 dan bij het beoordelen van de criteria onder doelstelling 5. Dit kan de verschillende scores van enerzijds de criteria “lichaam” en “benen” en anderzijds het criterium “stressbeheersing” dan ook verantwoorden.

Wat het beoordelingscriterium “afstand tot de jury” betreft, blijkt uit de beide observatieroosters dat de twee evaluatoren het “-“ teken hebben aangeduid en er werd de verzoekster dan ook niet volkomen onterecht hiervoor uiteindelijk een score van 0/1 toegekend. Voor zover de verzoekster stelt dat zij wel degelijk goed gepositioneerd stond ten opzichte van de jury, kan enkel worden gesteund op de eensluidende evaluatie van de twee evaluatoren, wat tot voornoemd resultaat heeft geleid.

Gelet op het voorgaande, waaruit de eensluidende beoordeling van de twee evaluatoren blijkt, moet worden besloten dat de scores met de nodige zorgvuldigheid werden toegekend en geenszins als kennelijk onredelijk kunnen worden beschouwd.

19. Voor zover de verzoekster meent dat niet het nodige wordt gedaan om de kwaliteitscriteria van de opleiding en de test te verzekeren, laat zij na aan te geven in welke mate niet aan de in artikel 2.2. en 2.3. van de Bepalingen met betrekking tot de organisatie van de gecertificeerde opleidingen opgenomen kwaliteitscriteria zou zijn voldaan. Een dergelijke argumentatie toont de eventuele onregelmatigheid van het haar toegekend resultaat voor de test van de door haar gevolgde opleiding niet aan en kan dus geen aanleiding zijn tot de nietigverklaring van dit resultaat.

20. Voor zover de verzoekster in haar memorie van wederantwoord nog een schending van de gelijke behandeling ziet in het gegeven dat aan anderen wel punten werden toegekend voor onder meer het criterium “oogcontact”, en zij tevens nog een schending aanhaalt van het redelijkheidsbeginsel en van het algemeen beginsel van behoorlijk proces, hoor en wederhoor, is het middel niet ontvankelijk. Zij duidt namelijk voor het eerst in haar memorie van wederantwoord deze rechtsbeginselen aan en geeft bovendien een nieuwe grondslag aan het middel met haar grief dat aan anderen wel punten zouden zijn toegekend voor bepaalde beoordelingscriteria. Dit kan slechts op ontvankelijke wijze in de memorie van wederantwoord geschieden, indien de verzoekster dit niet

eerder had kunnen doen of wanneer het een middelonderdeel betreft dat de openbare orde raakt. In casu had de verzoekster echter bij het indienen van het inleidend verzoekschrift reeds inzage gehad van haar testdossier en was zij aldus op dat ogenblik reeds in staat de voornoemde rechtsbeginselen en grief zoals ontwikkeld in haar memorie van wederantwoord te formuleren. Voorts blijkt niet dat het nieuwe middelonderdeel de openbare orde raakt.

21. De verzoekster voert voorts nog aan dat de deelnemers aan de test werden beoordeeld op basis van verschillende cases die niet evenwaardig in moeilijkheidsgraad waren, terwijl volgens haar elke deelnemer eenzelfde case had moeten krijgen. In dit verband haalt zij slechts voor het eerst in haar memorie van wederantwoord een schending van het gelijkheidsbeginsel aan. Hoewel zij in haar inleidend verzoekschrift niet uitdrukkelijk verwijst naar dit rechtsbeginsel, kan reeds uit haar uiteenzetting van deze grief in haar verzoekschrift duidelijk worden afgeleid dat zij het gelijkheidsbeginsel geschonden acht en is dit onderdeel van het middel dan ook ontvankelijk.

Het feit dat niet aan alle deelnemers aan de test eenzelfde scenario werd voorgelegd, betekent evenwel nog niet dat de kandidaten ongelijk werden behandeld. Het oordelen over de moeilijkheidsgraad van de verschillende scenario's betreft veeleer de opportuniteit van de zaak en de Raad van State is niet bevoegd om in de plaats van het bestuur hierover een oordeel te vellen. Er kan alleen dan sprake zijn van een ongelijke behandeling wanneer het aan een bepaalde deelnemer voorgelegd scenario een evident grotere moeilijkheidsgraad zou vertonen dan de scenario's voorgelegd aan de andere deelnemers. In casu kan uit de uiteenzetting van de verzoekster niet opgemaakt worden dat zij zich in een dergelijk geval bevindt. Hoewel zij beweert dat zij tijdens de test het moeilijkste scenario diende te behandelen, toont zij dit helemaal niet aan en dit blijkt ook nergens uit. Uit de observatieroosters en het evaluatierooster blijkt integendeel dat haar prestatie getoetst werd aan de doelstellingen en criteria die wel degelijk in de syllabus aan bod zijn gekomen. De verzoekster slaagt er aldus niet in aan te tonen dat in dit opzicht het gelijkheidsbeginsel zou geschonden zijn.

22. Voor zover de verzoekster tot slot nog verwijst naar de positieve reacties die zij steeds krijgt op de presentaties die zij binnen haar huidige functie geeft, wordt erop gewezen dat de evaluatoren de deelnemer aan een test alleen kunnen beoordelen op basis van wat zij tijdens de desbetreffende test kunnen vaststellen. De positieve beoordelingen die de verzoekster zou krijgen naar aanleiding van andere presentaties die zij regelmatig doet, staan daar volledig los van.

23. Het enig middel is niet gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekster wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 28 juni 2012,
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche